Палаю на кострищі божественного палу
І руки віруючих кидають мене туди знову і знову
Незліченні тисячі раз
Коло мене горять суглоби порубаних мучеників
Заберіть із багаття ті маслаки
Мене одного вистачить навіки підтримувати огонь моєї втіхи
А птахи прикриють своїми крилами моє обличчя й сонце

О Пам'яте Скільки перероджується родів
Від Тіндарідів до палаючих гадюк моєї мрії
Бо що таке і змії як не шиї
Безсмертних не співочих лебедів
Так оновляється моє життя
Великі кораблі снують по хвилях
І я ще раз вмочаю руки в Океан

Ось пароплав і життя моє оновлене
Огонь його безмірний
Немає вже нічого спільного між мною
І тими що бояться опектись